Fază din meciul Vagonul Arad — Gaz metan-Mediaș. În campionatul viitor, însă, una dintre echipe — Vagonul — nu va mai activa în „B", promovînd în prima divizie a țării.

DE CE DIVIZIA B NU CONSTITUIE UN REAL REZERVOR DE CADRE

S-a încheiat, așadar, o nouă ediție a Diviziei B, competiție care, în acest an, nu a adus mai nimic nou în „universul" formațiilor din categoria secundă. În afară de unele zvîcniri, de unele rezultate mai mult sau mai puțin scontate care au dezmorțit-o spre final, de cîteva talente răsărite ici-colo și care, în perioada de transferări de astă iarnă au luat drumul diviziei A (sau, dacă n-au făcut-o încă, o vor face în cea care urmează), „calm-plat"-ul a domnit pe apele acestei întreceri care a aliniat la start 28 de echipe și 657 de fotbaliști.

De unde nu semeni...

Nu ai ce culege de unde nu semeni nimic!

Din păcate aceasta este atitudinea pe care federația de specialitate o manifestă de ani și ani față de Divizia B, investită din oficiu cu titulatura de „rezervor de talente" pentru formațiile din Divizia A, de „treaptă" cvasiobligatorie pentru ca un tînăr jucător să ajungă printre cei aleși. (Din cele 28 de formații din „B", doar cîteva au centre de juniori și copii organizate de federație, deci posibilitatea de a dărui fotbalului elemente bine pregătite de la o vîrstă fragedă. Obligativitatea echipelor de juniori există dar, ca orice obligativitate, ca orice acțiune pe care nu o ai „la inimă", împinge la formalism și echipele de juniori își duc o existență anostă, în umbra celor de seniori). F.R.F. nu se ocupă îndeajuns de Divizia B. Cu excepția faptului că de două ori pe an antrenorii respectivi sînt chemați la cursuri de reînprospătare a cunoștințelor, nu se întreprind acțiuni reale de întărire a eșalonului secund al fotbalului nostru.

Din cauza acestui dezinteres, problemele care apar la fiecare final de campionat sînt cam aceleași : loturi reduse din punct de vedere valoric, „competiție-azil" pentru mulți fotbaliști plafonați, baza materială insuficient dezvoltată (cu excepția unor echipe, mai ales din seria a doua), antrenori care — datorită jumătăților de normă ce au primat — se ocupă în fugă de echipe, meciuri de slabă calitate, arbitraje care de multe ori influențează soarta jocurilor, terenul propriu — hotărîtor în stabilirea rezultatului final, numărul de spectatori în descreștere, situație financiară deloc roză!

Acestea fiind datele problemei, desigur nimeni nu trebuie să pretindă prea mult și... prea multe. Și, an de an, mai adăugăm cîte o ediție care, în fond, nu are alt rol decît să stabilească cine va înlocui retrogradatele din Divizia A și cine va cădea în „C". Cam la atît s-a redus rolul Diviziei B. Cu toate astea, întrecerea echipelor din „B" este în multe locuri așteptată cu interes. Numai astfel se pot explica pașii înainte făcuți în acest campionat de formații mai puțin cunoscute ca **Vagonul Arad** (antrenor : Toma Jurcă), **Electronica Obor București** (antrenor : Sebastian Taciuc), **Ceahlăul Piatra Neamț** (antrenor, pînă spre sfîrșit, Mircea Crețu), sau renașterea dovedită de formații care, pînă anul acesta, au cam lîncezit — ca de pildă **Crișul Oradea** (antrenor: Anton Ferenczi) sau **Politehnica Galați** (antrenor: Petrică Rădulescu).

Seria a doua mai bună decît prima

Ca și în alți ani, specialiștii au fost de acord asupra unui punct de vedere : fotbalul practicat de echipele din seria a doua este mai bun decît cel oferit de formațiile din prima serie. Faptul are explicație în aceea că, în această serie, cluburile și asociațiile sportive au o tradiție mai veche, sînt caracterizate printr-o formă organizatorică mai bună și o bază materială mai bine pusă la punct. Vagonul Arad care de multă vreme bătea la poarta consacrării, a reușit pasul cel mare cu brio : șase puncte avans față de a doua clasată. Ideea că un fotbal mai bun se practică aci e ilustrată și de faptul că încă o formație din această serie, Crișul Oradea, a trecut cu succes peste duritățile unui baraj dificil și a promovat în A, în timp ce Politehnica Galați (locul II, în prima serie) a trebuit să plece steagul.

De altfel, în afara acestui tandem fruntaș Vagonul—Crișul, restul echipelor s-au dovedit de forțe aproximativ egale : între cea de pe locul III și posesoarea lanternei roșii nu a fost decît o diferență de patru puncte. Dar nu putem încheia aceste cîteva rînduri rezervate formațiilor din seria secundă fără a ne pune și noi o întrebare care stă pe buzele tuturor iubitorilor fotbalului : ce se întîmplă cu fotbalul timișorean? De ce oare și C.F.R. ca și Politehnica, nu reușesc să reaprindă focul interesului pentru sportul cu balonul rotund în această fostă (din păcate) citadelă a fotbalului nostru?

În prima serie, **Politehnica Iași** (antrenori : Ion Zaharia și Șerban Justin), datorită unui mănunchi de jucători de o recunoscută valoare, a reușit ca după numai un an să revină în primul campionat. Ieșenii și-au manifestat superioritatea (în ciuda unor înfrîngeri nescontate pe teren propriu) conducînd plutonul de la start pînă la linia de sosire. Împreună cu Politehnica Galați și Electronica Obor București, a alcătuit grupa de șoc a seriei. **Metalul București** (antrenor : Paul Popescu) și **Ceahlăul** reprezintă grupa de mijloc, după care urmează o mare de echipe fără culoare : **Flacăra Moreni** (trebuie totuși felicitată că și-a asigurat a 22-a prezență neîntreruptă în Divizia B), **C.F.R. Pașcani** (după un sezon mai bun în toamnă și-a... revenit la normal ; a prezentat cea mai penetrantă apărare a seriei : 46 de goluri primite), **Poiana Cîmpina** (cel mai slab atac : doar 23 de goluri marcate) etc., etc.

Efective, jucători, echipe

Nu se poate vorbi de o creștere valorică în Divizia B atît timp cît în această competiție — care face parte din primul eșalon al fotbalului românesc — vor activa jucători plafonați. În cele mai multe din cazuri, tinerețea este sinonimă cu performanța : cele mai tinere echipe din seria I sînt tocmai cele de pe primele trei locuri, exact în ordinea clasamentului. Adică : Politehnica Iași — 23 ani și 2 luni ; Politehnica Galați — 23 ani și 3 luni ; Electronica Obor București — 23 ani și 5 luni. În seria a doua Vagonul face excepție (25 ani și 4 luni), dar Crișul Oradea, cealaltă promovată în Divizia A, bate toate recordurile : 22 ani și 4 luni. Dar media de vîrstă ascunde numărul mare de jucători de 30 de ani și mai mult, scos însă în evidență de tabelul de mai jos : 74 (34 în seria I, 40 în a doua)!

Același tabel demonstrează de ce nu poate fi Divizia B un „rezervor de cadre", pentru a folosi și noi o frază împămîntenită în fotbalul nostru. Pentru a fi un „rezervor", ar trebui ca în B majoritatea jucătorilor să fie de 20—24 de ani. Or aceștia nu reprezintă nici măcar jumătate din total.

O altă condiție pentru realizarea creșterii valorice mai este stabilitatea efectivelor. Firesc : știind cu cine lucrezi, cunoscînd adică valoarea fiecărui jucător, un antrenor își poate planifica și conduce orele de antrenament de așa manieră încît, după un anumit timp, echipa să arate o valoare mai mare decît cea inițială. Dar, în condițiile Diviziei B, la loc de cinste este **NU stabilitatea, ci instabilitatea loturilor.** Dintr-un total de 341 de jucători folosiți în seria I, doar 184 au evoluat în echipele respective și în tur și în retur, în timp ce 157 au jucat fie numai în prima parte a campionatului, fie numai în a doua. Chimia Rm. Vîlcea și, mai ales, Electronica Obor, au bătut toate recordurile : vîlcenii au folosit de-a-lungul campionatului 29 de jucători dintre care 20 „flotanți", iar oborenii 33 (cît două echipe!) dintre care tot 20 au fost prezenți fie numai în tur, fie numai în retur. Ceva mai bună se prezintă, din acest punct de vedere situația seriei a doua, în concordanță cu fotbalul jucat aci.

Cum poți să-ți mai dai seama de valoarea unei echipe cînd, de pildă, au loc permutații masive de jucători la mijlocul campionatului? Formațiile orădene **Crișul** și **Olimpia** — pentru a da numai un exemplu — au făcut un astfel de schimb ; Ion Rotaru a fost legitimat la începutul anului pentru C.S.M. Sibiu, a jucat în prima etapă a returului la această echipă, pentru ca în martie să treacă la Electronica Obor unde a fost folosit în ultimele trei etape. Deci, într-un retur, la două echipe! (Se mai poate vorbi, în astfel de cazuri, despre „dragoste pentru culorile clubului"?). Exemple de acest fel mai sînt destule, suficiente să impună existența unei singure perioade de transferări pentru toți jucătorii.

Un mare număr de fotbaliști au fost folosiți doar în 1—2 meciuri, ceea ce dă naștere unei alte întrebări: oare antrenorul și-a dat seama de valoarea unora dintre jucători numai după ce i-a legitimat? Unde este „ochiul" specialistului?

Așadar — efective umflate și neomogene, medii de vîrstă mari, fluctuație de cadre. Toate conduc la concluzia că valoarea ridicată înseamnă o excepție.

Antrenori, norme

O altă condiție **sine qua non** pentru realizarea unei valori în materie de fotbal este, desigur, stabilitatea și modul de încadrare a antrenorilor. Dar nici aici nu putem nota prea multe plusuri. Excepțiile au fost, în acest campionat recent încheiat, numeroase. Să amintim cazurile de la Ceahlăul Piatra Neamț, Poiana Cîmpina, Politehnica Timișoara, Chimia Rm. Vîlcea, unde antrenorilor respectivi li s-a desfăcut contractul (aprobat și parafat de F.R.F. și avînd inițial o durată de doi ani) fie de comun acord, fie la dorința expresă a uneia dintre părți, de cele mai multe ori echipa și conducătorii ei. Să notăm, apoi, schimbarea antrenorilor în plin campionat la **Politehnica București**, ca și faptul că o bună bucată de timp **A. S. Cugir** (locul 14 în seria a doua) nu a avut antrenor.

Dar, referitor la acești tehnicieni, încă o chestiune trebuie scoasă în evidență : doar 6 echipe (din 28) au avut antrenori salarizați, cu o normă întreagă. Cu alte cuvinte, doar **Politehnica Iași, Politehnica Galați, Chimia Rm. Vîlcea** (un timp), **Victoria Roman, Minerul Baia Mare, C.S.M. Reșița** și **Politehnica Timișoara** (pînă în ultima parte a campionatului) au beneficiat de tehnicieni cu adevărat îndrăgostiți de meseria căreia i s-au dedicat, activînd numai în specialitatea pentru care au o atestare. În rest — cîte o jumătate de normă ca antrenor și ...o normă în producție. Avînd, deci, tehnicieni care se ocupau printre picături de echipele de fotbal, cum putem avea pretenția să existe un fotbal de calitate în Divizia B?

★

Acestea au fost aspectele cele mai pregnante și care au trebuit să fie discutate după încheierea campionatului Diviziei B. Desigur, mai sînt și altele — arbitri, baza materială, centrele de copii și juniori — pe care le vom dezbate cu alt prilej.

Mircea TUDORAN

CLASAMENTELE GOLGETERILOR

SERIA I

14 GOLURI : Ion Ștefan — 6 din penalti (Electr. Obor);

12 GOLURI : Ion Constantin (Electr. Obor), Olteanu (Ceahlăul);

10 GOLURI : Voinea — 1 pen. (Met. Buc.), Cojocaru (Polit. Galați), Cuperman — 1 pen. (Polit. Iași);

9 GOLURI : Stătescu — 2 pen., Neagu (Polit. Galați), Lupulescu (Polit. Iași), Drăgan (Flacăra), Baicu (C.F.R. Pașcani), Mihăilescu — 3 pen. (Chimia Rm. V.);

8 GOLURI : Dobrescu (Electr. Obor), Păiș (Polit. Buc.), Atanasiu, Contardo — 3 pen. (C.F.R. Pașcani), Danileț, Teodosiu (Chimia Suceava);

7 GOLURI : Sima (Metrom), Ciornoavă (Polit. Buc.), Caraman — 1 pen. (Portul);

6 GOLURI : Udroaica (Electr. Obor), Moroianu (Portul), Albină — 3 pen. (Flacăra), Stănescu (Chimia Rm. V.);

5 GOLURI: Pantelimon (Metalul Buc.), Iordache (Poiana), Mănescu, Tănase (Portul), Adam (Polit. Galați), Deleanu — 1 pen. (Polit. Iași), Zaharia — 4 pen., Negustoru, Meder (Ceahlăul), Nestorovici (Victoria);

4 GOLURI: Ardeleanu, Ferencz (Metrom), Iancu (Met. Buc.), Halagian (Polit. Buc.), Moraru, Matei (Poiana), Crețu (Victoria);

3 GOLURI: Lazarovici, Selimeși — 1 pen., Budai (Metrom), Dumitru (Electr. Obor), Georgescu (Met. Buc.), Pigulea, Marica, Sîrbu (Polit. Buc.), Bejan, (1 pt. Poiana și 2 pt. C.F.R. Pașcani), Tr. Popescu (Poiana), Stancu (Polit. Galați), Frîncu, Postolache, Dănilă (Flacăra), Marinescu (C.F.R. Pașcani), Drăgușin (Chimia Rm. V.), Bîrgăoanu (Victoria), Nicolau (Chimia Suceava).

SERIA A II-A

13 GOLURI: Petrescu (C.F.R. Cluj), Arnoțchi — 1 pen. (C.S.M. Reșița), Surdan (Polit. Timiș.);

11 GOLURI: Dembrovschi — 1 pen. (Vagonul), Mazurachis (C.F.R. Cluj), Laufceag (C.S.M. Sibiu);

10 GOLURI: Petrică (Olimpia);

9 GOLURI: Kun II (Crișul), Cotormani — 1 pen. (Polit. Timiș.), Regep (Polit. Timiș.);

8 GOLURI: Mițaru — 1 pen., Seceleanu (C.F.R. Timișoara);

7 GOLURI : Copăceanu (C.S.M. Reșița), Fodor (C.F.R. Timișoara);

6 GOLURI: Beșcucă, Czako I (C.F.R. Arad), Chivu (Vagonul), Snacovschi (Minerul), Gärtner (Gaz metan), Harșani (Crișul), Sacaci III — 2 pen. (Olimpia), Vuici (C.S.M. Sibiu), Dobîndă (5 pt. Vagonul și 1 pt. Polit. Timiș.);

5 GOLURI: Curt (C.F.R. Arad), Mureșan II, Sardi (Ind. sîrmei), Soos — 4 pen., Emil Petru (C.F.R. Cluj), Kun I (3 pt. Crișul și 2 pt. Olimpia), Flichiș (C.S.M. Sibiu), Popanică (Polit. Timiș.);

4 GOLURI : Damian — 1 pen., Gyenge (C.F.R. Arad), Schweillinger — 1 pen., Macovei I, Dvorjac, Stănoaie (Vagonul), Fülöp (Minerul), Chioreanu (Ind. sîrmei), Stanciu (C.F.R. Cluj), Hristos, Humelnicu (Metalul), Matei, Zanca (Gaz metan), N. Alexandru — 3 pen. (Crișul);

3 GOLURI: Bermoser (C.F.R. Arad), Hornung, Moșoni (Minerul), Miko (Ind. sîrmei), Roman (C.F.R. Cluj), Ion Gheorghe, Smadea, Dobay (A.S. Cugir), Steiner, Pecican, Secheli (Metalul), Dumbrean (Gaz metan), Schwartz (C.S.M. Sibiu), Iancu — 1 pen., Samson (C.F.R. Timișoara), Mureșan — 2 pen., Petrovici (Polit. Timișoara).

REPARTIZAREA PE VÎRSTĂ A JUCĂTORILOR DIN DIVIZIA B

ANII DE NAȘTERE	1927	1932	1933	1934	1935	1936	1937	1938	1939	1940	1941	1942	1943	1944	1945	1946	1947	1948	1949	1950	1951	TOTAL
SERIA I	—	—	1	3	6	9	8	13	13	16	26	31½	31	35	31	40	32	23	17	6	—	341
SERIA II	1	1	1	1	4	5	6	15	15	20	18	30	19	41	26	40	25	20	16	11	1	316
TOTAL	1	1	2	4	10	14	14	28	28	36	44	61	50	76	57	80	57	43	33	17	1	657